

pligttydelser var opnået en konkurrencesituation, der i sig selv førte til faldende priser, og som derved helt eller delvist overflødiggjorde en fortsat prisregulering.

I perioden 1. januar 2003 til 1. januar 2006 er prisreguleringen for samtlige forsyningspligttydelser blevet ophævet, således at der i dag ikke længere findes nogen prisregulering af forsyningspligtudbydere slutbrugerpriser. Der er dog stadig krav om, at maritim nød- og sikkerhedsopkald skal være gratis.

Reglerne i lovens kapitel 4 a og 4 b, giver IT- og Telestyrelsen mulighed for at pålægge udbydere med stærk markedsposition (SMP) en eller flere forpligtelser, herunder om fastsættelse af slutbrugerpriser, hvis styrelsen vurderer, at reglerne om frit operatørvalg eller eventuelle forpligtelser pålagt på relevante bagvedliggende engrosmarkeder ikke kan sikre reel konkurrence på udvalgte detailmarkeder, såsom markedet for fastnetabonnementer og indlandstrafik mv.

IT- og Telestyrelsen har dog ikke fundet anledning til at pålægge sådanne detailforpligtelser over for SMP-udbydere (bortset fra på markedet for minimumssættet af faste kredsløb). Samtlige danske slutbrugerpriser er derfor i dag kun underlagt almindelige konkurrenceretlige regler med de muligheder, disse indeholder for at gribe ind over for prissætninger, der udgør en overtrædelse af denne lov.

Med den foreslåede bestemmelse ændres udgangspunktet således, at IT- og Telestyrelsen ikke længere altid skal fastsætte maksimalpriser for forsyningspligtudbydere. Udgangspunktet vil med det foreslåede blive, at der ikke skal fastsættes maksimalpriser. Det foreslås i stedet, at bemyndige ministeren til at fastsætte regler om, at IT- og Telestyrelsen på ny kan fastsætte maksimalpriser for de forsyningspligttydelser, som er nævnt i lovens § 16, stk. 2, nr. 1-5, hvis der skulle opstå behov for dette.

En eventuel genindførelse af maksimalprisreguleringen kan finde sted, hvis den almindelige konkurrence- eller telelovgivningens regulering af SMP-udbydere ikke sikrer en prisfastsættelse, der understøtter formålet med forsyningspligten.

Eksempelvis kan maksimalprisreguleringen genindføres, hvis den generelle prisudvikling på et fastnetabonnement når et niveau, der hindrer, at alle forbrugere i Danmark på rimelige vilkår kan udnytte den grundlæggende ret til en basal teleydelse.

Sigtet med bestemmelsen er således ikke at bidrage til at opfylde overordnede telepolitiske målsætninger, der handler om at sikre danskerne billige teleydelser. Dette skal fortsat ske via konkurrence.

Den foreslåede § 19 er opbygget således, at stk. 1, udgør hjemmelen dels for ministeren til at bestemme,

at IT- og Telestyrelsen skal fastsætte maksimalpriser, dels for IT- og Telestyrelsen til at fastsætte maksimalpriser på grundlag af forslag fra forsyningspligtudbyderen og efter regler udstedt i medfør af stk. 4. Bestemmelsen i § 19, stk. 4, udgør hjemmelen for ministeren til at fastsættelse regler på bekendtgørelsesniveau, der angiver rammerne for styrelsens afgørelser.

Det foreslåede § 19, stk. 1, svarer indholdsmæssigt til de gældende regler, men er nu udformet som en hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om IT- og Telestyrelsens fastsættelse af maksimalpriser.

§ 19, stk. 2, er en uændret videreførelse af de gældende regler.

Bestemmelsen i det foreslåede § 19, stk. 3, viderefører og udvider de gældende principper i § 19, stk. 3, om, at der ikke ved IT- og Telestyrelsens fastsættelse af maksimalpriser efter reglerne udstedt i medfør af stk. 4, stilles krav om anvendelse af maksimalpriser, der betyder, at omkostningerne ved tilvejebringelse af forsyningspligttydelserne, ikke samlet set dækkes. Hvor den gældende bestemmelse i § 19, stk. 3, således alene omfatter de i § 16, stk. 2, nr. 2 og 3, nævnte forsyningspligttydelser (ISDN og faste kredsløb), medfører den foreslåede § 19, stk. 3, at alle de i § 16, stk. 2, nævnte forsyningspligttydelser er omfattet af bestemmelsen om, at der ikke ved fastsættelsen af maksimalpriser efter regler i § 19, stk. 4, kan stilles krav om anvendelse af maksimalpriser, der betyder, at omkostningerne ved tilvejebringelse af forsyningspligttydelserne, ikke samlet set dækkes. Bestemmelsen i § 19, stk. 3, omfatter dog ikke nød- og sikkerhedsopkald i forbindelse med de i § 16, stk. 2, nr. 6, nævnte forsyningspligttydelser (offentlige radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester), idet disse forsyningspligttydelser skal tilbydes gratis, i det omfang det følger af internationale forpligtelser herom, jf. § 19, stk. 2. Ved vurderingen af omkostningsdækning vil der skulle tages hensyn til eventuel underskudsdekning på anden måde, jf. også reglerne i § 20. Udvidelsen af de gældende principper i § 19, stk. 3, sker for at hindre, at IT- og Telestyrelsens fastsættelse af maksimalpriser over for en eller flere forsyningspligtudbydere ikke samlet set sker under omkostningerne, således at forsyningspligtudbydere ikke får dækket sine omkostninger ved tilvejebringelse af forsyningspligttydelserne.

Bestemmelsen i det foreslåede § 19, stk. 4, viderefører delvis de gældende principper i § 19, stk. 5 og 6, og indeholder hjemmel for ministeren til at fastsætte nærmere regler for, hvordan maksimalpriserne skal beregnes og fastsættes, herunder rammerne for IT- og